

Napon riječi

Učenički list Elektrotehničke škole, Zagreb

ISSN 1332-7682
Godina 31. Dvobroj 52/53
Školska godina 2020./2021.

Impresum

Izdavač

Elektrotehnička škola, Konavoska 2, Zagreb

Za izdavača

Renato Matejaš, ravnatelj

Urednica

Marija Škrlec, prof. i dipl. bibl.

Autori tekstova

Učenici Elektrotehničke škole

Fotografije i ilustracije

Učenici Elektrotehničke škole

Arhiva Elektrotehničke škole

Slobodni mrežni izvori

Mentori

Andrea Bednjanec

Matea Biočić

Romana Bogut

Danijel Eskeričić

Dubravka Habazin

Biljana Kuhar

Helena Novosel

Mile Pervan

Zora Pervan

Ana Šutalo Barić

Dunja Tomljenović

Greta Ujević

Sadržaj

Aktualnosti

- Inova • WorldSkills Croatia • Učenik generacije •

05

Projekti

- Igrice • Briga o gostu • COVID-19 •

10

Novo normalno?

- Život na mreži • Nova moda •

19

Zanimljivosti

- Sportaš generacije • Ekologija • Vicevi •

28

Uvodna riječ

Renato Matejaš, ravnatelj

Kada se osvrnemo na specifičnosti ove školske godine moramo spomenuti pandemiju bolesti COVID-19 i potres. Posljedice ovih neželjenih nepogoda prate nas i danas, a treba istaknuti pozitivne aktivnosti koje su poduzete. Sudjelovali smo u humanitarnim aktivnostima kojima su prikupljena sredstva za dvije obitelji iz Gline, te pomoći obiteljima učenika Elektrotehničke škole stradalim u potresu.

Nastava se tijekom školske godine 2020./2021. organizirala onako kako je zdravstvena situacija diktirala. Većina nastavnih sati ipak je realizirana u školi što je najbolji oblik nastave.

Bilo je vrlo zahtjevno organizirati natjecanja učenika, pa pohvaljujem školska povjerenstva i mentore učenika na kvalitetno odraćenom poslu. Najviše pohvala zасlužuju učenici koji su sudjelovali u natjecanjima i smotrama te postigli odlične rezultate.

U drugom polugodištu informatička se infrastruktura u školi značajno popravila zahvaljujući projektu eŠkola, tako da su sada obje lokacije na kojima škola radi i sve učionice i radionice žičano i bežično spojene na internet.

Učenici 3.H i četvrtih razreda uspješno su obranili svoje završne radove. Većina učenika četvrtih razreda polagala je ispite državne mature, te svi s nestrpljenjem čekamo objavu konačnih rezultata. Nadam se kako će učenici upisati svoj željeni studijski program, a onima koji će se zaposliti želim uspješan početak profesionalne karijere.

Svim učenicima, djelatnicima i čitateljima Napona riječi želim kvalitetan odmor, puno veselja i sreće.

INOVA MLADI

Izložbeni radovi učenika

Učenici i mentori nakon dodjele medalja

INOVA MLADI tradicionalna je izložba inovacija učenika zagrebačkih osnovnih i srednjih škola i studenata.

Zbog nepovoljne epidemiološke situacije vezane uz Covid-19, bio je produžen rok prijave, odgođen datum održavanja, a izložba je konačno održana u Kulturnom centru Narodnog sveučilišta Dubrava, 29. svibnja 2021. g.

Elektrotehnička škola najbolji je izlagač u konkurenciji srednjih škola u 2020. godini s ukupno osvojenih 13 medalja!

Platinasta medalja:

Kristijan Rosandić (4.C)
Ivan Zovko (4.E)
Edi Graovac (4.C)
(Učenički dom Ivana Mažuranića)

Zlatna medalja:

Edi Graovac (4.C)
Marco Matijević (4.E)
Ivan Zovko (4.E)
Kristijan Rosandić (4.C)
Edi Graovac (Učenički dom Ivana Mažuranića)
Luka Bunjevac (4.C)
Josip Zorić (4.C)
Dominik Despot (3.E)

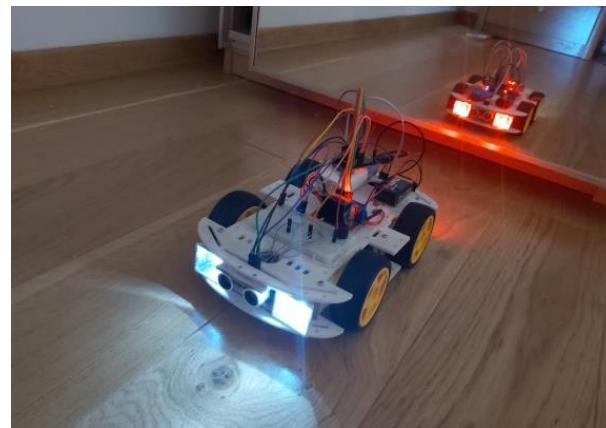
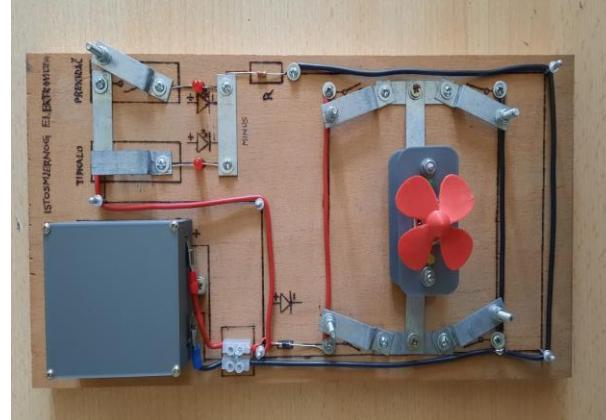
Srebrna medalja:

Zdeslav Cvetković (2.E)

Brončana medalja:
Dorian Štambuk (3.H)
Florijan Šamec (3.H)
Kristijan Cvetković (3.H)
Sven Gavranović (3.E)

Kristijan Cvetković (3.H)

INOVA MLADI 2020.

Pišu: Dominik Despot i Sven Gavranović (3.E)

Fotografije (gore) prikazuju inovativne rade koje su učenici radili djelomično tijekom nastavnoga procesa, a djelomično u sklopu izvannastavnih aktivnosti te kod kuće, i za koje je nužna primjena inovativnih tehnologija.

Učenici svoje projekte temelje većinom na mikroupravljačima ARDUINO UNO i ARDUINO MKR1000 te na 3D print tehnologiji. Neki od učenika su i maturanti koji su predstavili svoje završne rade. Vrijedni inovativni rade smješteni su u kutijice printane 3D printerom (gore desno).

SUORGANIZATOR:
GRAD ZAGREB

SUPOKROVITELJ:
HRVATSKA
GOSPODARSKA KOMORA

SPONZOR:
INA-Industrija naftne, d.d.
INA

WorldSkillsCroatia

Piše: Edi Graovac, 4.C

Worldskills Croatia je natjecanje gdje se natječu učenici strukovnih škola u svojim zanimanjima. Prvo i jedino državno natjecanje koje se je ove godine održalo uživo na Zagrebačkom velesajmu.

Sudjelovalo oko 300 učenika u 43 kategorije. Naša škola sudjelovala je u kategorijama „Izrada programskih rješenja“ (Franko Božić) i „Administracija IT sustava“ (Edi Graovac).

Prije samog natjecanja morali smo obaviti COVID-19 testiranje te se pridržavati strogih mjera tijekom natjecanja. Prvi dan bio je ujedno i najopušteniji dan. Zadatak prvog dana nije bio komplikiran, ali je bilo nedostatka vremena. Drugi dan zavladala je prava natjecateljska atmosfera. Čekao me je zadatak u trajanju od pet sati, koji je bio i najteži dio cijelog natjecanja.

Treći dan je atmosfera bila opuštenija. Čekala su me još dva modula po dva sata. Zadatke nije bilo problem toliko rješiti, koliko je bilo problem dočekati rezultate i samu dodjelu nagrada nakon što smo saznali rezultate!

Svaka pohvala organizatorima i samom povjerenstvu koji su nam omogućili sve. Dojmovi mi se još nisu slegli, ipak sam drugi u državi što je bilo debelo van mojih očekivanja!

Učenik generacije

U potrazi za uzorima ne moramo ići daleko. Naš maturant Matej Galić već posjeduje zavidan popis izvrsnih rezultata, postignuća, uspjeha i aktivnosti, te uz svoje socijalne i komunikacijske vještine s pravom nosi titulu učenika generacije. U svom završnom govoru istaknuo je najvažnije u svom napredovanju, na obrazovnom, stručnom području, ali i vrline koje su mu u tome pomogle: prilagodljivost i upornost.

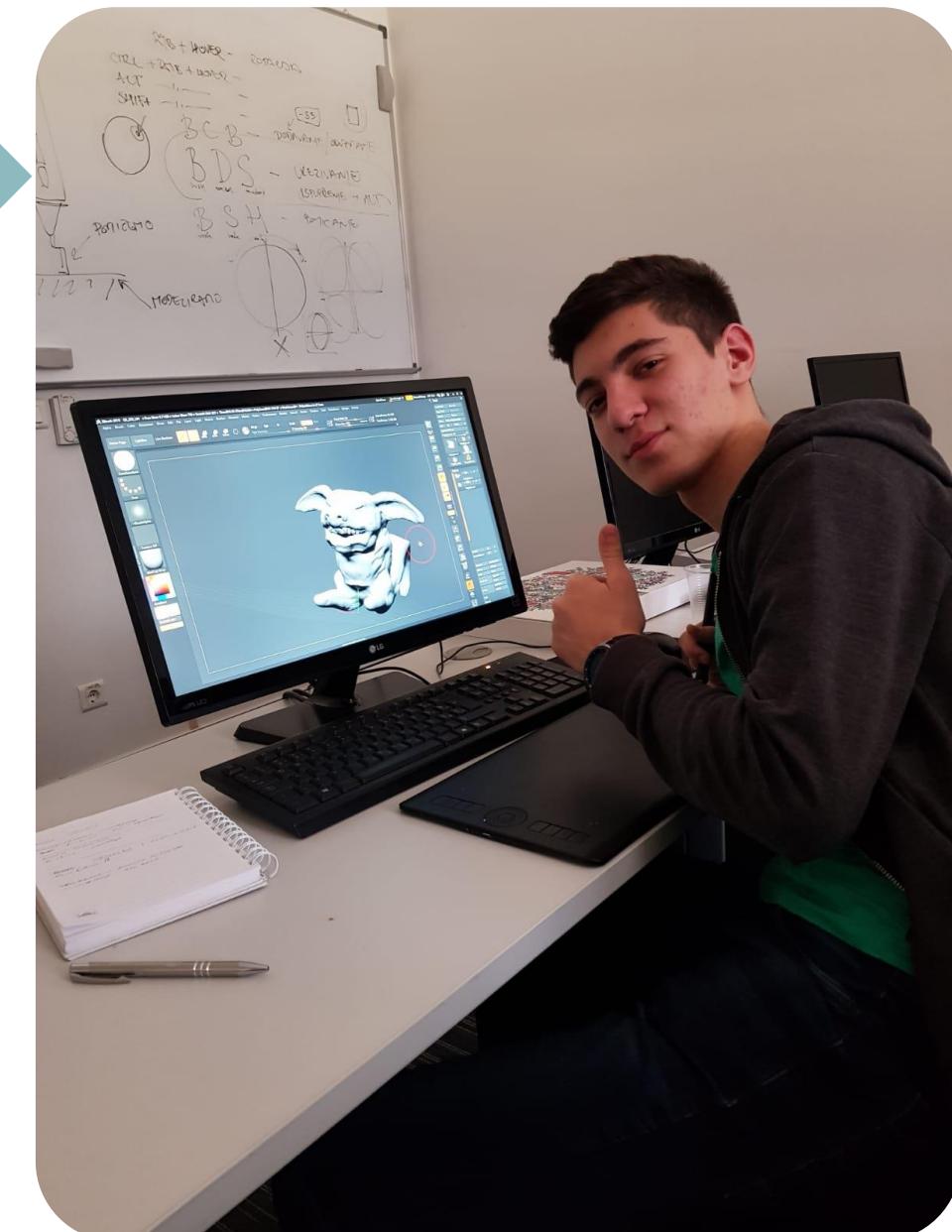
Piše: Matej Galić, 4.E

Zahvaljujem svim profesorima i djelatnicima Škole koji su me motivirali i učili onome što danas znam, najboljoj razrednici Biljani Kuhar i mojem najboljem 4.E razredu.

Ovo su bile predivne četiri godine provedene u školi, pune izazova, projekata, natjecanja i domaćih zadaća, ali isto tako pune druženja, zabave i upoznavanja novih ljudi.

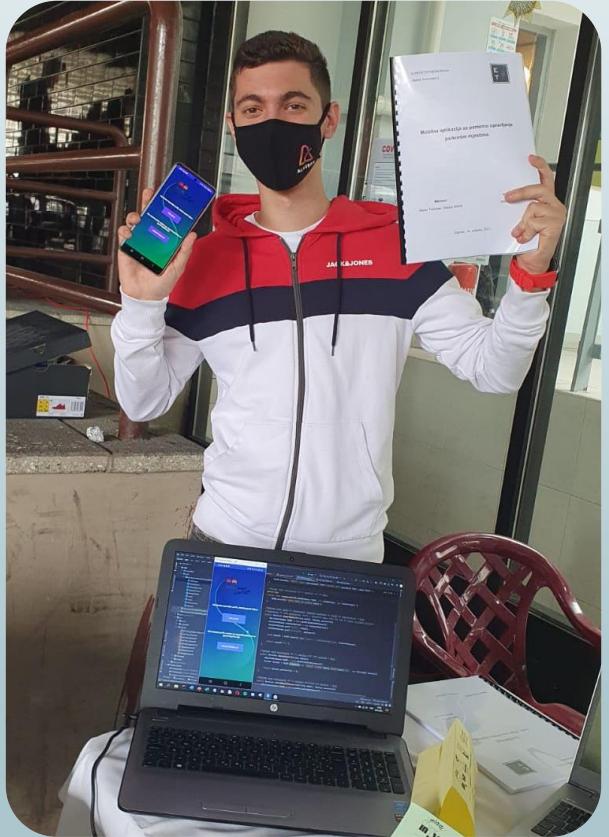
Zadnje dvije godine zakinuti smo za mnogo toga (maturalna večer, maturalno putovanje, nošenje maske, *online* nastava itd.), ali ni to nas nije uspjelo srušiti jer smo se uvijek prilagodili svakoj promjeni.

Volio sam sudjelovati u projektima i natjecanjima jer sam znao da ću tako najbolje naučiti i proširiti svoje znanje.

Svim osmašima koji čitaju ovo preporučio bih da upišu Elektrotehničku školu zbog toga što je profesorima jako stalo da učenici nauče. Vaša petica je njihov uspjeh, a vaša jedinica njihov neuspjeh.

Ono što se meni posebno svidjelo u školi je način rada i učenja koji razvija kreativnost i pruža razne mogućnosti.

Ako netko želi istražiti ili naučiti više može se obratiti profesoru koji će mu predložiti rad na vrlo zanimljivim projektima. Konkretno u mom slučaju to su bili projekti izrade IoT učionice, modernizacija učionice u školi pomoću Arduina, automatsko zalijevanje biljaka, izrada vanjske meteorološke stanice i još mnogo toga. Mnoge od tih projekata radili smo subotama i ostajali do kasnih sati sve dok nam željeni cilj nije bio ostvaren.

Učenik generacije

Dobrovoljno darivanje krvi u Školi: jer dobro je činiti dobro kad god imate priliku nekome pomoći na bilo koji način.

Također, tu su i raznovrsna natjecanja na kojima ćete naučiti mnogo toga, te će vas pripremiti za ono što svakog maturanta očekuje na kraju srednje škole, matura. U trećem razredu dobit ćete priliku otici na Erasmus Mobility razmjenu u stranu zemlju. Ja sam tako boravio na stručnoj praksi u Finskoj.

Bih li u bilo kojem trenu u ove četiri godine promijenio školu da mogu? Moj odgovor bi bio jasno i glasno NE.

Nakon polaganja ispita državne mature planiram nastaviti obrazovanje. Moj prvi izbor je programsko inženjerstvo na Visokom učilištu Algebra, drugi Fakultet elektrotehnike i računarstva i treći izbor mi je računarstvo na Tehničkom veleučilištu.

Kako to izgleda kada ljubitelji igrica postanu i kreatori igrica? Pročitajte u nastavku!

Franko Božić, 4.D

Project C.U.B.E je video igra za mobilne uređaje napravljena u Unity game engineu, koja sadrži originalno izrađene likove i predmete, te kod kojih pokreće sve glavne mehanike u igrici. Igrica je jednostavna i zabavna, te funkcioniра na način da igrač jednostavnim kontrolama upravlja glavnim likom i uništava neprijatelje pri čemu skuplja bodove.

Marco Matijević, 4.E

BitDrop je mobilna igrica kreirana u svrhu zabave i stjecanja novog iskustva. Posebnost ovog projekta je ta što ju je napravio jedan autor i što je to njegov prvi pravi projekt u njegovoј *game development* karijeri. Namjena je jednostavna, to je igrica za mobitele koje u sebi imaju Android OS, a sama igrica kreirana je u Unity Game Enginu koji podržava C# jezik.

Nastavak upoznavanja s novokreiranim igricama.

Karlo Horvat, 4.E

WeeToo (W2) je računalna igrica izrađena u Javi pomoću Apache Netbeans aplikacije. Igra implementira grafiku Jave pomoću koje su svi objekti prikazani. Cilj igre je osvojiti što je više bodova, te se i tako natjecati s drugim igračima.

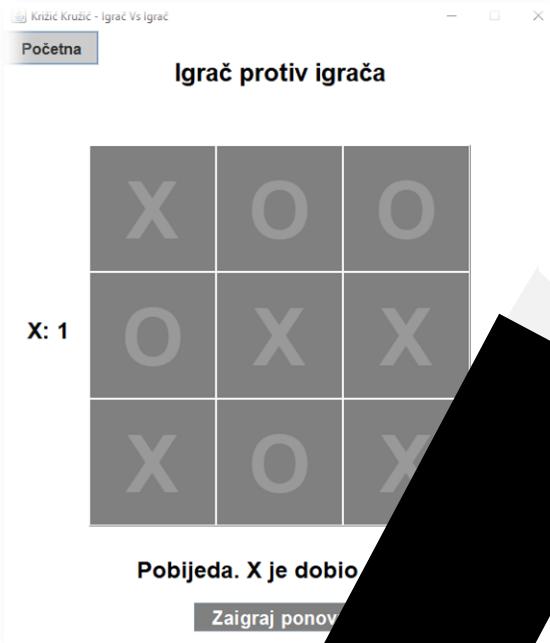

Luka Rogić 4.C

Snake Game je igra u kojoj igrač upravlja zmijom koja jede hranu te svaki put kad pojede hranu tijelo joj se produži. Odabrao sam programski jezik Javu zbog toga što se njime koristimo na predmetu Izborni Napredno i objektno programiranje te je vrlo popularan jezik za izradu igrica.

Bruno Stevanović 4.C

Klasična igra Križić – Kružić (programirana u Java jeziku) s 3 moguća izbora težine (igrač protiv igrača, AI lagano, AI nemoguće). Opcija nemoguće radi na bazi „MinMax“ algoritma.

...ice
...ice
...ice
...ice

Briga o gostu

Elektrotehnička škola sudjelovala je u projektu Ministarstva turizma i nositelja projekta Srednje škole - Centra za odgoj i obrazovanje kojima se zahvaljujemo na suradnji i partnerstvu.

Projekt je uspješno završen usprkos online nastavi i svim izazovima s kojima su se škole susretale u vremenu pandemije Covida-19. Glavni cilj projekta bila je izrada priručnika: "Briga o gostu s posebnim potrebama" kojim se učenike i djelatnike u ugostiteljstvu i turizmu želi upoznati s potrebama gostiju s tjelesnim invaliditetom, intelektualnim teškoćama, autizmom, oštećenjem sluha i oštećenjem vida.

Projekt je dobio svoj kutak u školskoj knjižnici gdje se možete detaljnije informirati o ciljevima projekta. Ujedno ponosno čestitamo Valu Bekiću, učeniku 3.C razreda naše Škole na iskazanom entuzijazmu i kreativnom sudjelovanju u projektu.

COVID - 19

ZDRAVLJE PA OBRAZOVANJE

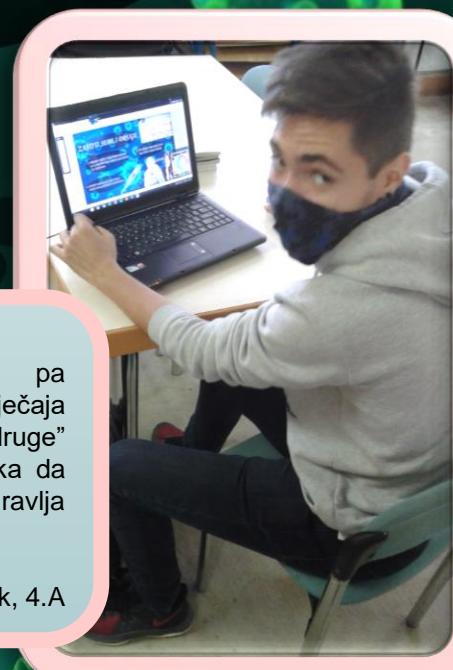
2. PREKRIJ USTA I NOS MARAMICOM
ILI LAKTOM PRILIKOM KAŠLJANJA
ILI KIHANJA

4. OSTANI KOD KUĆE AKO IMAS
NEKE OD SLJEDEĆIH SIMPTOMA:

1. REDOVITO I TEMELJITO PERI
RUKE VODOM I SAPUNOM

3. NE DIRAJ PRSTIMA LICE
AKO NISI OPRAO RUKE

Plakat pod sloganom „Zdravlje pa obrazovanje“ nastao je u sklopu natječaja HZJZ-a „Koronavirus – Zaštiti sebe i druge“ koji se provodio u cilju poticanja učenika da steknu znanja i razviju svijest o zaštiti zdravlja tijekom epidemije bolesti COVID-19.

Autor plakata: Mateo Petek, 4.A

Nek' ti edukacija bude inspiracija

Skupina učenika 1.D razreda koje zanima web dizajn i u slobodno se vrijeme bave izradom mrežnih stranica: Dario Gorup, Lovre Bilušić, Noa Klarić i Petar Čavlina. Osvojili su posebnu nagradu Školske knjige za izradu mrežnih stranica Hrvatski izumitelji.

U okviru projekta Školske knjige „Otkrij tajnu za budućnost sjajnu“, u okviru teme „Nek' ti edukacija bude inspiracija“, učenici su istražili izume važne za svakodnevni život i razvoj čovječanstva, a koji su nastali kao izum ili plod suradnje ljudi iz našeg podneblja. Obradili su izume sljedećih znanstvenika: Nikola Tesla, Faust Vrančić, Ante Maglica, Slavoljub Penkala, Ivan Vučetić, Herman Potočnik, Ruđer Bošković, Marin Soljačić, Josip Belušić, Igor Dvornik, Joža Batalekov, Ivan Lupis i drugi.

Simulirana sjednica Sabora

Postani saborski zastupnik na jedan dan i predloži izmjene važećih zakona: neka se čuje tvoj glas!

Simulirana sjednica Sabora za učenike srednjih škola je smotra na kojoj učenici predlažu izmjenu zakona. Prvi korak bio je učeničko osnivanje Kluba zastupnika Bjeloglavi sup: Luka Pištelek i Nikola Validžić (generacija 2019./2020.), Davor Balaš, Stjepan Šiprak i Luka Dasović (generacija 2020./2021.).

Ovogodišnja sjednica bila je na temu Zakona o zaštiti životinja. Pripreme su trajanje mjesec dana te su učenici analizirali zakon, prepoznavali njegovu primjenu te prepoznavali kršenje postojećih odredbi. Na temelju dokaza koje su pronašli u praksi provedbe ovog zakona, predlagali su svoje amandmane.

Govor sa saborske govornice, ove godine zbog epidemioloških mjera online, čitao je Davor Balaš.

Klub zastupnika Elektrotehničke škole predlaže (izvod iz govora):

U Zakonu se navodi da svaka lokalna samouprava, odnosno županija, mora imati sklonište za nezbrinute životinje. To je pozitivno. Međutim, iz raznih izvora sam saznao da Ličko-senjska i Dubrovačko-neretvanska županija nemaju niti jedno sklonište za nezbrinute životinje. To je neprihvatljivo! Riječ je o izravnom kršenju nekoliko odredbi zakona, kojim je i propisana kazna za taj prekršaj.

Sve životinje ovise o volonterima, a ne o onima koji bi se po zakonu trebali brinuti za njih. Lokalne samouprave ne rade ono što je zakonom propisano. Po meni je to izrazito neprihvatljivo i neodgovorno jer nitko nije iznad zakona te se zakon mora poštovati.

Predlažem da se u zakon doda kazna u iznosu od 50 000 kn za sve koji ne poštuju ovaj članak jer do sada ta odredba nije bila navedena.

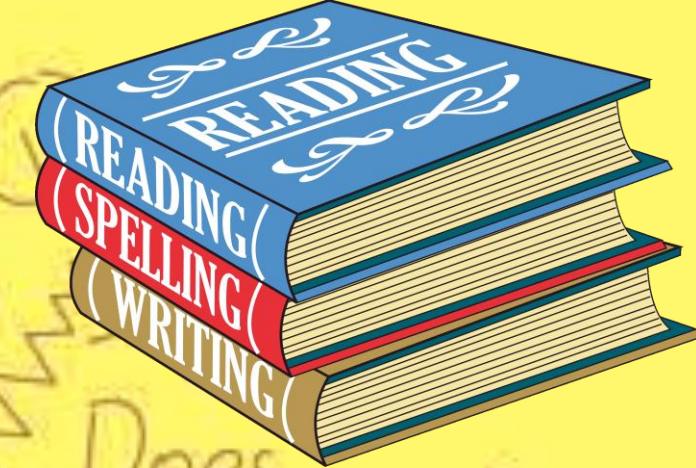
Također htio bih aludirati na problem iskorištavanja životinja. Konkretno na korištenje pasa i mačaka u laboratorijima te korištenje kopitara kao radne snage. U zakonu je navedeno da su psi i mačke laboratorijske životinje. Laboratorijske životinje su životinje koje se u svrhu pokusa mogu ozljediti pa čak u nekim slučajevima i usmrćivati.

To je neprihvatljivo s obzirom na ljudsku povezanost s tim životnjama koje su čak u rangu člana obitelji. Tražim promjenu članka 4. stavka 11. i uvođenje kazne od 30 do 50 000 kn za nepoštivanje zakona. Nije pravedno koristiti konje za izvlačenje trupaca iz šuma jer je mehanizacija na visokom nivou i strojevi mogu odraditi sav posao te ne moramo mučiti životinje! Tražim promjenu članka 86. stavka 1. u svrhu poboljšanja odnosa čovjeka prema životnjama!

SKI SABOR
Croatian Parliament

ENGLISH

Državno natjecanje iz engleskoga jezika

Čestitamo našem državnom prvaku Janu Bakariću u kategoriji 4B
i njegovoj mentorici profesorici Divni Ćurić!

VUKOVAR

DAN SJEĆANJA NA ŽRTVU VUKOVARA

U spomen na sve stradale civile i branitelje, paljenjem svijeća u Školi prisjećamo se 18. studenoga, tužne obljetnice pada hrvatskoga grada heroja.

Učenici naše Škole intervjuirali su hrvatske branitelje koji su nam ispričali svoje iskustvo iz Domovinskog rata. Zahvaljujemo im što su mislili na našu budućnost i donosimo dijelove njihova svjedočanstva.

Piše: Leon Menjak, 2.C; iz intervjeta s Goranom Piškovićem

Kakav je bio početak Vašeg vojnog puta?

Mobiliziran sam isti mjesec kad sam napunio 21 godinu. Bio sam u 102. novozagrebačkoj brigadi Hrvatske vojske. Hrvatska država bila je tek u stvaranju. Bili smo loše obučeni i loše opremljeni, bez ikakvog znanja. Prilikom zaduženja opreme dobili smo samo čizme, hlače bez podstave i jaknu bez podstave, a bila je to jako hladna zima. Puno je mladića dezertiralo od straha. Bili smo mлади, potpuno nespremni, gurnuti pred metke i bili smo u strahu. Krunica je tada bila najtraženiji artikl.

Koliko Vas je rat promijenio, biste li ponovo prošli kroz sve to?

Nakon odlaska iz vojske, dugo sam bio depresivan, bezvoljan, radno nesposoban. I dan danas, nakon 30 godina, ostalo mi je teško fokusiranje i loša koncentracija.

Ponovo bih prošao kroz sve to samo da zaštitim svog sina, da on ne mora ići i prolaziti sve što sam ja prošao.

MOJ OTAC – HRVATSKI BRANITELJ

Piše: Marko Sedlar, 2.A; iz intervjuja s Antunom Sedlarom

Domovinski rat je često prisutna tema u razgovorima moje obitelji. Zašto? Zato jer se većina moje obitelji nalazi u Slavoniji, točnije u Jarmini – prvoj crti obrane u vrijeme Domovinskog rata. Moj djed, stric, ujak, mnogi rođaci i moj otac, svi su sudjelovali u obrani Hrvatske od samog početka. Zbog toga sam izabrao napraviti intervju sa svojim ocem, Antunom Sedlarom, hrvatskim braniteljem, nositeljem Spomenice Domovinskog rata.

Zašto si postao hrvatski branitelj?

Imao sam 21 godinu. Branitelj sam postao zato jer je našem selu prijetila opasnost od okupacije od strane zločinačke vojske pa sam zajedno sa svojim prijateljima pristupio Zboru narodne garde u cilju obrane sela i Hrvatske. ZNG-u sam pristupio u lipnju 1991. godine, zatim 204. vukovarskoj pa 109. vinkovačkoj brigadi.

Kada ti je bilo najteže?

Dogodilo se puno ružnih stvari, smrti i ranjavanja prijatelja, ali me je najviše pogodilo kada su nastradala četiri branitelja mojeg voda. Nismo znali kome prvo pomoći jer su svi bili ranjeni, krvavi i u velikim bolovima. Ni sam ne znam kako smo im uspjeli pružiti prvu pomoć i obavijestiti ostale o tom događaju. To je najstrašnija slika koja me podsjeća na strahote rata i stradavanje ljudi.

Branitelji Jarmine

Jarminačka crkva sv. Vendelina

Kakva je bila situacija u jesen 1991. u Jarmini?

Većina stanovnika bila je evakuirana zbog svakodnevnog granatiranja iz okolnih srpskih sela. Bilo je uvedeno ograničenje kretanja ljudi i vozila te potpuno zamračenje. Nije radila niti jedna trgovina ili lokal. Hranu i vojnu opremu dostavljali su nam kamionima i dijelili. Ljudi koji su ostali u selu vrijeme su provodili u podrumima gdje su i spavali.

Prošlo je puno godina od tih događaja. Kako danas gledaš na rat?

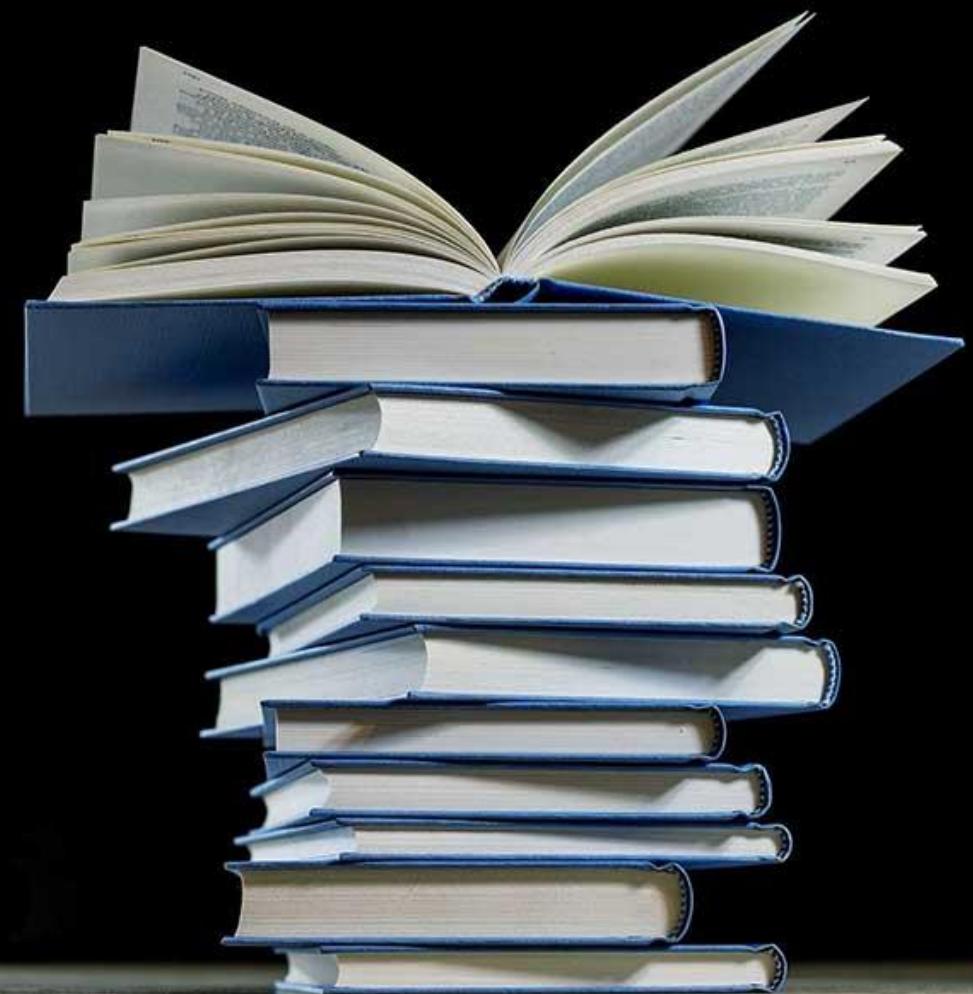
Rat je veliko zlo, ali tada je to bio jedini način da se naša Hrvatska obrani od okupatorske vojne sile. Hrvatska se branila i ja sam ponosan što sam bio dio te priče, hrvatski branitelj koji je s malo oružja i velikim srcem bio spremam dati život za slobodu Hrvatske.

Piše: Lara Jambrović, 3.E

U današnje vrijeme teško je znati što je najbolje za nas. Ne znamo kome možemo vjerovati i tko će nas odvesti na pravi put. Svatko današnju situaciju gleda drugim očima. Zato je kao jedno od mnogih rješenja bio prelazak u takozvani *online* život. Što nam je drugo i preostalo? Zahvatilo nas je vrijeme opasne bolesti kojoj nažalost nitko ne može ništa. Postoje mnoge pretpostavke o svemu što nam se danas događa, no ostanimo na onoj najjednostavnijoj. Širi se virus kojem ne možemo pobjeći, ali ga na razne načine možemo izbjечti. U ovoj situaciji jedino što možemo je paziti i misliti jedni na druge te se zaštititi koliko god možemo. Jedno od takvih rješenja bio je prelazak ne samo na *online* nastavu već i na *online* život.

Većina učenika školuje se putem *online* platformi, ali i velik broj ljudi svoj posao radi od kuće. To je rješenje sasvim logično dok ne razmislimo u čemu nas sve zakida. Zbog toga je bitno potruditi se i dati sve od sebe, ne zaboraviti na svoje obaveze te ih ispunjavati što više. Vjerujem da nikome nije lako pala iznenadna promjena samog života. Svi smo u ovome zajedno. Zajedno ćemo iz ovoga i izaći. Ili ćemo čuvati jedni druge i poštivati mjere koliko možemo ili ćemo kroz sve prolaziti sami i puno teže. Trebamo ostati tamo gdje se osjećamo najsigurnije. Svi smo mi ljudi. Tu smo jedni za druge. Budimo složni jer takvi smo najjači. Možemo mi to.

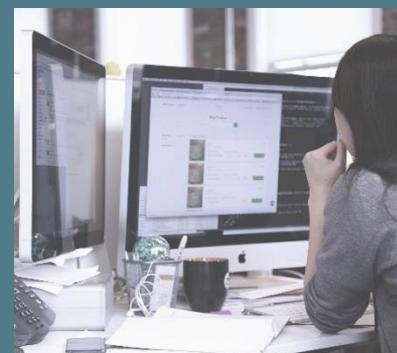
Novo normalno?

Društveni život u doba korone

Piše: Val Bekić, 3.C

Tijekom pandemije koronavirusa digitalni oblik komunikacije došao je do većeg izražaja nego prije. Zbog socijalne distance i uvedenih epidemioloških mjera, druženja nisu kao prije. Novonastala situacija imala je loš psihološki utjecaj na mentalno zdravlje ljudi. Tehnologija i mediji kao glavni izvor informacija pridonijeli su stvaranju nepotrebne panike. Ljudi su se počeli bojati, stoga se većina, ako ne i svi, zatvorila u svoje domove. U ovoj su se situaciji mnoga prijateljstva i odnosi ugasili, ali društvene mreže pridonijele su održavanju kontakata. Cijelo školovanje, diljem svijeta, ovisi o dostupnosti interneta. Životi su drugačiji. Smatram da je ovo zaista kaotična situacija jer nisu svi u finansijskoj mogućnosti osigurati sva potrebna sredstva za izvođenje i praćenje nastave. Također, svi kojima je posao dozvoljavao, prešli su na *online* poslovanje. Strah i neznanje o novom virusu koji je pokorio cijeli svijet, uništilo je društveni život milijunima ljudi. Ekstroverti su postali introverti. Shvatio sam da je u ovom trenutku najbitnije bilo održavanje odnosa s obitelji i najbližim prijateljima. Ipak, nedostaju mi druženja kao što su bila prije korone te bih, kao i većina, htio da se sve vrati u normalu.

Piše: Leon Dragović, 3.C

Kakvi su moji dani? Ustajem, stavljam masku, odlazim u školu, skidam masku, sjedam za računalo. Prije korone ujutro bih otišao u školu pa odjurio na trening. Učio bih i izlazio van s prijateljima. Koji izbor imam sada? Hoću li večeras igrati igricu na računalu ili gledati tv? Žalosno je da ove godine nećemo ići na maturalac. Ne treniram dovoljno, dakle moj uspjeh na natjecanju je upitan. Slušam kako neki krše mjere. Pridružiti im se? Čekati? Vjerujem da će proljeće donijeti poboljšanje! Putovat ću, trenirati, veslati rijekama i morem, skinuti masku, disati napokon slobodno.

Piše: Luka Brnić, 3.C

Svi oko mene zarobljeni su u svojim svjetovima i strahovima. Što donosi sutra, velika je nepoznanica. Odrasli ne pronalaze rješenja. Nema učinkovita lijeka. Čovjek je uništilo prirodu i sad mu se to vraća. Htio je biti Bog, a sada je manji od miša. Sanjao sam o prvom izlasku s prijateljima u klub „Močvara“. A ovako, svatko je u svome domu. Jako bih volio ovo ljeto početi raditi, steći neka iskustva ili položiti vozački ispit. Nadam se da će se to ostvariti. *Online* nastava je nužno zlo. Nedostaje mi moj razred. Svi smo postali nestrpljivi i nervozni. Korona kao da traje čitavu vječnost i paralizira sve oko sebe. Želim samo da se sve opet vrati u normalu. Korono, odlazi i ne vraćaj se. Nisi dobrodošao gost!

Nova moda - maske

Piše: Šimun Polimanac, 3.D

U svakoj jakni i svakim hlačama imam rezervnu masku, a u ruksaku mi je uvijek dezinficijens. Maske su postale najtraženiji pojam na Googleu! Sve nas živciraju, ali ih nosimo zbog našeg zdravlja i zdravlja naših bližnjih. Ovu epidemiološku situaciju su neke tvrtke shvatile kao mogućnost zarade pa su počele prodavati modne maske. Postoje maske raznih uzoraka, materijala i boja, kako bi imali masku za svaku prigodu i modnu kombinaciju. Iako nošnja masaka zvuči jednostavno i ugodno u teoriji, u pravom životu nije tako. Mnoge maske su neudobne i zagušljive te predstavljaju veliku komplikaciju ljudima koji nose naočale. Njima se naočale magle dok dišu i pričaju te ih uši počnu žuljati nakon par sati istovremenog nošenja maske i naočala. Sportašima također smetaju maske. U nekim državama su prisiljeni nositi ih dok treniraju. Unatoč svim lošim stvarima koje dolaze uz maske, lakše je staviti masku preko nosa nego spavati s grižnjom savjesti jer je neka starija osoba umrla zbog Vas.

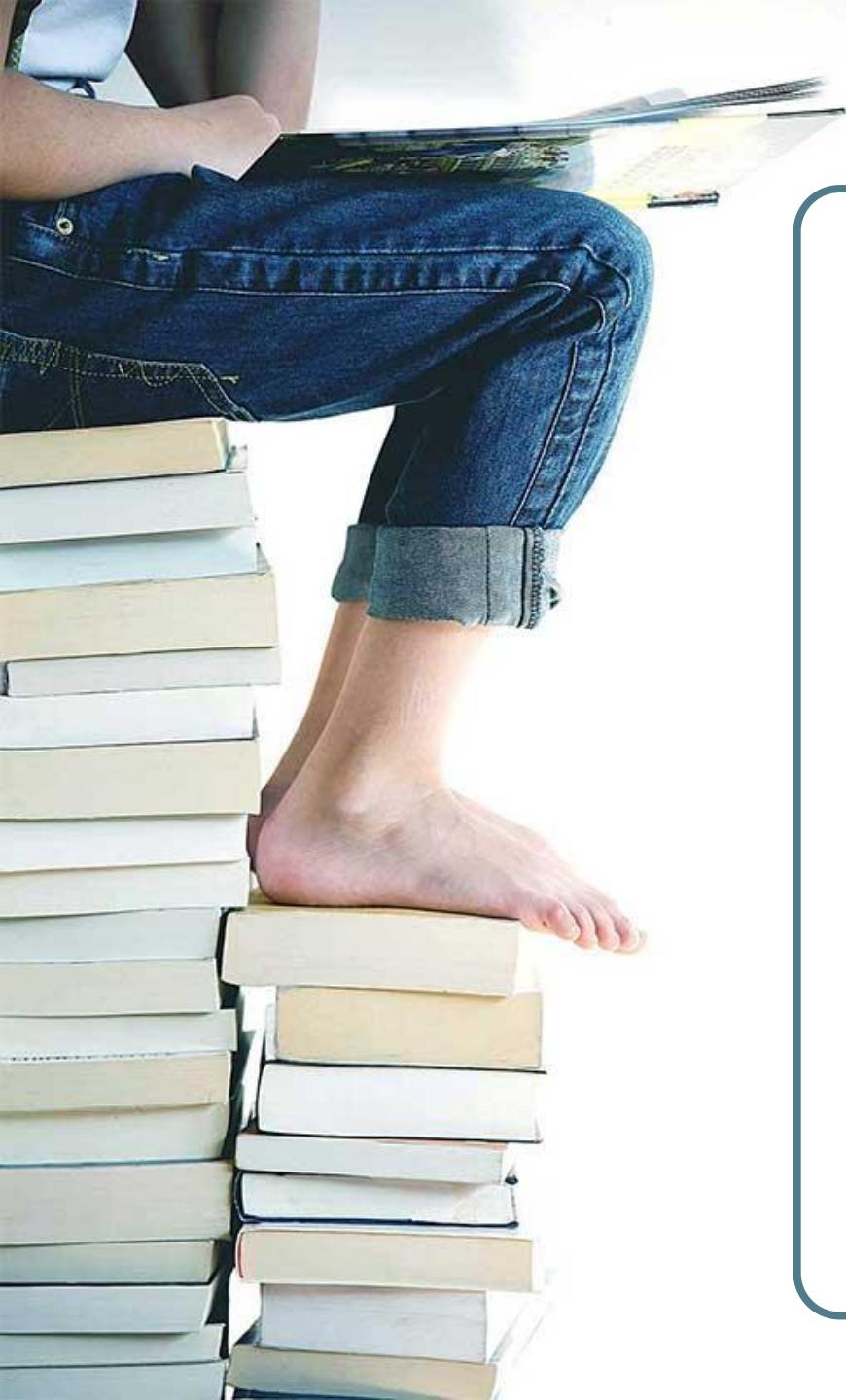
Piše: Fran Čuljak, 3.D

Modni dodatak koji su do 2020. godine nosili samo doktori i kirurzi, danas su dio svakodnevice. Iako je bitno biti u skladu s mjerama Stožera civilne zaštite, mišljenja o nošenju maske i dalje su podijeljena među građanima. Neki ljudi ne skidaju maske čak i kada se to od njih traži, dok ih neki skidaju prvom prilikom. Mane maska su što nekada stvaraju probleme u svakodnevnoj komunikaciji. Nekima su maske jednostavno zagušljive. Maske imaju i vrlina. Osim što naš štite od virusa pogodne su i u hladna vremena, te nam tada griju bradu i usta. Već smo se pomirili s činjenicom da su maske neizbjježne te je na nama odgovornim građanima da budemo korektni prema drugima noseći masku. Po mojemu mišljenju, cijena nošenja maske u zamjenu za zdravije bližnjih, nije velika.

Piše: Karlo Kadlec, 3.D

Da mi je netko prije dvije godine rekao da ćemo svakodnevno trebati nositi maske, ne bih mu vjerovao. Danas bez maske ne možete gotovo nigdje. U nekim se državama čak i na otvorenom prostoru mora nositi maska zbog loše epidemiološke situacije. Mnoge tvrtke prebacile su se na izradu maski jer ih je na početku epidemije nedostajalo. Misli se da će se maske nositi još dugo vremena. Svima je već dosta nošenja maski, no ako se želimo vratiti na stari način života, moramo to izdržati.

Kreiranje lažnog sebe

Piše: Martin Lešnjak, 2.B

Mnogi pojedinci na društvenim mrežama u današnje vrijeme kreiraju profil „lažnoga sebe“ prikazujući se osobama kakve nisu u realnom svijetu. Smatraju da je to put uklapanja u današnje društvo i uvjet opstanka. Smatraju da je bitno ne osjećati se kao crna ovca među bijelima. Mnogi su jednostavno primorani kreirati „lažnog sebe“ kako bi uopće mogli opstati u svijetu „izgubljene intime“. Opća društvena klima više cjeni vanjski, estetski izgled osobe i materijalna dobra nego stvarne ljudske kvalitete i unutarnju ljepotu – ljubaznost, dobrotu, spremnost na slušanje i pomoć, razumijevanje i ljubav. Svijet gleda samo ono izvanjsko, sve se mora pokazati kako bi se stekao uvid o nekoj osobi. Zbog toga se većina mladih odijeva prema trendovima koji su aktualni te pokušavajući ući u korak s njima. Nisi li u trendu manje si važan, što je absurdno.

Važno je biti viđen na mreži (društvenoj, digitalnoj). Putem medija neprekidno sudjelujemo, izravno ili neizravno, u eksternalizaciji osjećaja i seksualnosti. Gledamo slavne i poznate na televiziji i drugim medijima kako govore o svemu pa i o trećim osobama koje na taj način omalovažavaju. To je u potpunosti neprihvatljivo. To je zlostavljanje. Njihovi loši primjeri mladima koji, želeći postati netko ili nešto, najčešće slijede tzv. zvijezde te na taj izgube sami sebe! Poručio bih mladima da slušaju svoj unutarnji osjećaj i vjeruju da je različitost bogatstvo!

Odbacivanje intime

Razlog za brigu?

Piše: Marin Mikuljan, 2.B

Stvar koja me u zadnje vrijeme muči, a primjećujem da ljudi nedovoljno govore o tome, je ljudsko odbacivanje intime. Stvar je u tome da ljudi, bili mladi ili stari, uopće ne cijene svoju privatnost (intimu). Da objasnim. Danas svaki mladić ili djevojka ima mobilni uređaj i barem jednu društvenu mrežu. Problem kod društvenih mreža je taj što one nemaju dobnu zaštitu. Tinejdžeri mogu pratiti bilo koga i bilo tko može pratiti njih. Time svoju intimu stavljaju na pozornicu, a publika je cijeli svijet. Društvene mreže obiluju intimnim fotografijama i postovima koji, osim što narušavaju autorovu privatnost, a u nekim slučajevima i dostojanstvo, mogu biti predmet neke vrste ucjene. Problem je u tome što se mladi često prave da su ono što nisu da bi se svidjeli svojim pratiteljima. To može dovesti do anksioznosti i napada panike zbog prevelike važnosti koje pridaju virtualnom svijetu. Često mladi postaju i mete *cyberbullyinga*, zlostavljanja putem interneta.

Mladi bi morali više brinuti o svojoj intimi. Malom broju osoba povjeravamo svoje tajne. Kad ih objavimo na internetskim stranicama postajemo potpuno nezaštićeni. Samo pravim prijateljima trebamo otkriti sve o sebi i to je prava vrijednost prijateljstva.

Tetovaža, da ili ne?

Smatram da tetovaže ne moraju imati neko specifično značenje već da im mi dajemo značenje.

Piše: Adam Jakičić, 4.C

S dolaskom punoljetnosti odlučio sam se za jednu veliku, važnu i trajnu odluku: tetoviranje. Svakako smatram da to nije za svakoga niti je to pomodni hir jer u slučaju da niste sigurni što i zašto želite tetovirati, trebate znati da tetoviranje nije za neodlučne. Želim napomenuti da je tome prethodila dobra lekcija iz financija tj. kako dovoljno uštедjeti od džeparca i učeničkih poslova.

Prva tetovaža koju sam otisao tetovirati trajala je tri sata, ali vrijedilo je (slika lijevo). Ptice predstavljaju moga brata, moje dvije sestre i mene. One poljeću u život iz šume koja predstavlja ostatak obitelji. Druga, i za sada zadnja, tetovaža koju sam tetovirao je na slici desno. Trajala je oko pet sati. Nema nikakvo značenje niti je povezana s ikakvim dijelom moga obiteljskoga života, nego s umjetnošću kojoj se divim. Jako volim Cowboy Bebop, crtič koji je poslužio kao inspiracija za ovu tetovažu.

Kakav bih otac želio biti?

U životu ćemo imati puno uloga, jedna od njih je i moguća uloga oca. Pročitajte razmišljanja učenika 3.C razreda kako sebe vide u toj ulozi.

Danas živimo u generaciji gdje su ljudi mekani i ne mogu podnijeti ništa, stoga bih svoju djecu od malih dana učio da budu čvrsti i jaki te kako Spartanci kažu: „Daj mi dijete koje nije napunilo 7 godina i vratit će ti muškarca“. Time žele reći da do 7. godine djeca samo apsorbiraju ono što vide od svojih bližnjih, a nakon 7. godine to primjenjuju. To znači da ako djeca vide kako radimo nešto kvalitetno, njima će kasnije biti u podsvijesti da to rade na način kojem su svjedočili, isto vrijedi ako vide da smo stalno nestabilni, oni će u podsvijesti biti naviknuti na to da budu nestabilni. Ono što je najvažnije što bih naučio svoju djecu, a i što više ljudi, je da ne postoji količina novca koja može kupiti sekundu vremena stoga moraju cijeniti slobodno obiteljsko vrijeme više nego novac.

Mene je moj otac od malih nogu vodio u vrtić, a kasnije bismo ostali u parku igrati nogomet ili neki sport. To mi je najviše ostalo u sjećanju tako da bih volio provoditi svoje slobodno vrijeme u igri i sportskim aktivnostima sa sinom ili kćerkom kao i on sa mnom. Od malih nogu otac me učio da su sport i rekreacija važni u životu u očuvanju zdravlja. S 5 godina upisao sam se u lokalni nogometni klub i treniram već 12 godina, nadam se uskoro i profesionalno. Želim kao moj otac voziti svoje dijete na trening i s treninga, na utakmice, biti uz njega, pomagati mu i navijati za njega. Otac me do sad naučio najvažniju životnu lekciju, a to je da budem samostalan. Odgajat će svoju djecu također da budu samostalna, marljiva u raznim poslovima i da poštuju starije. Djeci neću uskraćivati njihove radosti: izlaske s prijateljima, mobitele jer se ne želim inatiti. Radit će sve da im osiguram normalan život, krov nad glavom, hranu, obuću, odjeću. Učiti će ih da se zalažu za sebe i da ne dopuste nikome da ih gazi već da se izbore za sebe.

Želim biti otac na kojeg će se svi ostali očevi moći ugledati. Želim biti otac i najbolji prijatelj svoje djece. Da mi mogu reći sve što ih potiče. Želim biti otac kojeg će njegova djeca s ponosom hvaliti pred razredom.

Biti otac je velika čast ali i velik teret, kroz očinstvo ima puno uspona i padova, no kao najbolji otac, moram to prebroditi. Želim da moja djeca mogu doći do mene kao do prijatelja, traže pomoći od mene kada im je potrebna. Želim biti otac koji će odgojiti dobru i poštenu djecu koja će kada dođe vrijeme također biti dobri očevi.

Otac kakav bih želio biti jest bolji nego što je bio moj otac prema meni. Trudio bih se ostvariti sve želje koje će dijete imati. Ostvariti mu sve ono što Ja nisam mogao nekada imati jer mi majka nije mogla priuštiti. Želio bih se družiti s djetetom što više mogu, smijati, igrati se s njim i ono najvažnije gledati kako odrasta u ženu ili muškarca. Sputavao bih ga s nekih puteva ako znam da su loša ili kriva za njega kao što je moja majka radila meni i što i dan radi. Učio bih ga vjeri od malih nogu. Pokušavao bih ga dok je mali izolirati od vanjskog trenutnog zla na početku njegovog života prvo bi mu pokazivao ljepotu života, a vremenom će i sam shvatiti, ali će mu i ja pokazati loše strane ovo zemaljskog života. Pokazat će mu kako tražiti pomoći utjehu u vjeri. Ponašati će se kao da sam mu najbolji prijatelj, a ne otac jer bi tako imao najviše povjerenja i sigurnosti. Dolazio bih u najkasnija doba u najzaposlenije trenutke po njega kada bi me nazvala/o. Trudio bih se da ima najljepše trenutke za vrijeme mog života jer bih volio da se ona/on mene sječa po lijepim trenucima koje sam pružio. Želim da doživi moju neizmjernu ljubav prema njoj/njemu.

Književna preporuka

Eckhart Tolle, Moć sadašnjeg trenutka

Piše: Luka Jelaš, 4.B

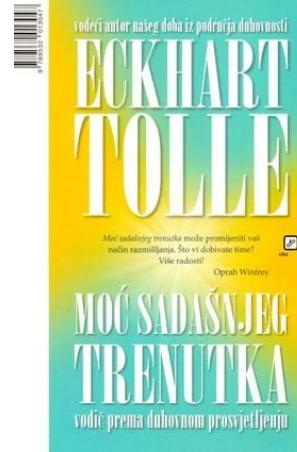

Ova mi je knjiga otvorila novi pogled na život. Škola je bila zahtjevna, puna posla i briga, od slušanja na nastavi do učenja kod kuće. Kad mi je prijatelj preporučio knjigu, bio sam skeptičan treba li mi knjiga iz samopomoći, no pročitao sam je i bit će mu uvijek zahvalan.

U svijetu postoje samo dvije vrste problema: rješivi i nerješivi. Ako možeš riješiti problem, ne treba se zamarati i opterećivati, a ako ne možeš riješiti problem, i dalje zašto se brinuti? Moć sadašnjeg trenutka nas uči kako biti prisutni ovdje i sada i kako sagledati stvari iz drugačije perspektive.

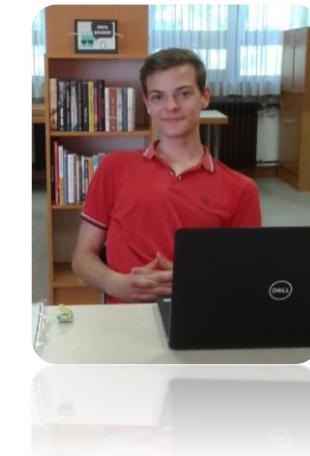
Kako prakticirati sadašnji trenutak? Kad sam sam, čekam vlak, putujem... Razmišljam o svojim problemima i odjednom shvatim da se zamaram bez razloga, da trenutno nemam nikakvih briga, čekam na stanici i obraćam pažnju na okolinu, ljude koji hodaju, bilje i zelenilo oko mene, i razumijem da oni zauzimaju neki prostor, postajem svjestan svojeg okruženja, osjetim cijelo tijelo, jednostavno sam TU.

Često u društvu, slušam prijatelje kako se žale o svojim problemima koji su trebali biti riješeni ili zaboravljeni, poslušam ih uvijek i pokušam dati savjet, no najčešće se započne nova tema, novi problem. Žalostan sam jer mislim da to vrijeme koje provodimo zajedno može biti bolje iskorišteno nego da gledamo preko ramena ili da se pitamo što će biti jer vrijeme će to pokazati.

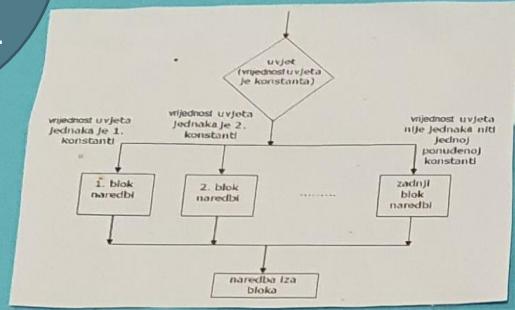
Moj prijedlog o čemu pričati u društvu je nešto što te veseli, ideje su najpoželjnije po mom mišljenju jer te motiviraju za nešto novo, razvijaju maštu i daju dobru temu za argumentiranje s prijateljima.

Kako sam ja profitirao primjenjujući ovu moć sadašnjeg trenutka?

U situacijama kada me obuzmu emocije poput tuge i ljutnje pokušavam ostati smiren. Sve je to prolazno i nije vrijedno pretjerane pažnje. Čak i ako osjećam radost zbog nečeg, dobro je imati na umu da se obećanja nikad ne trebaju davati kada si sretan i uzbudjen.

Naredba switch case

Naredba switch case rabi se za višestruko grananje. Najprije se izračuna vrijednost izlaza, a zatim uspostavlja sa nizom konstanti. Ako je vrijednost jednaka pojedinoj konstanti, vrši se blok naredbi, a ako vrijednost nije jednaka niti jednoj konstanti, pridružiće se blok naredbi s operatom default. Izvršavanje bloka naredbi prekida se naredbom break.

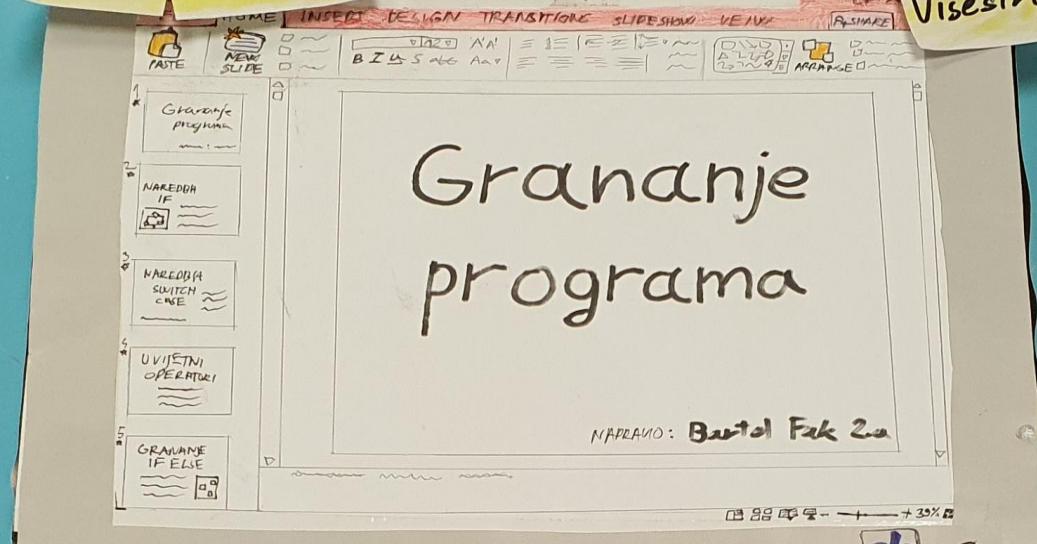
```
switch (uvjet)
{
    case (konst1):
        prvi blok naredbi
        break;
    case (konst2):
        drugi blok naredbi
        break;
    case (konst3):
        treći blok naredbi
        break;
    ...
    default:
        zadnji blok naredbi
}
```

Uvjetni operator

Uvjetni operator je ? i on zamjenjuje jednostavne oblike naredbe if. (uvjet ? naredba_1; naredba_2;) Ako je uvjet istinu izvršava se naredba_1, inače naredba_2.

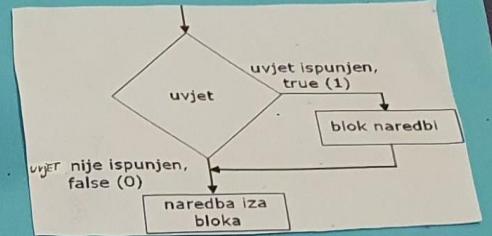
Uvjetni operator rabi se za jednostavna izvršavanja.

Dvostruko jednostruko

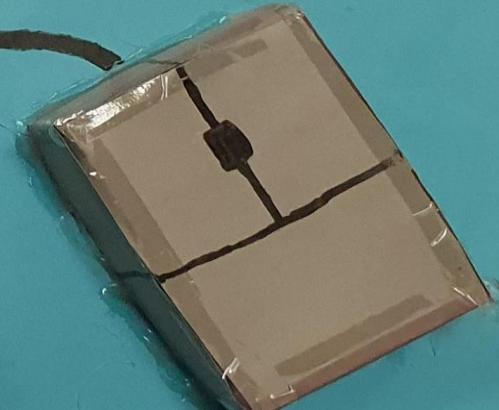
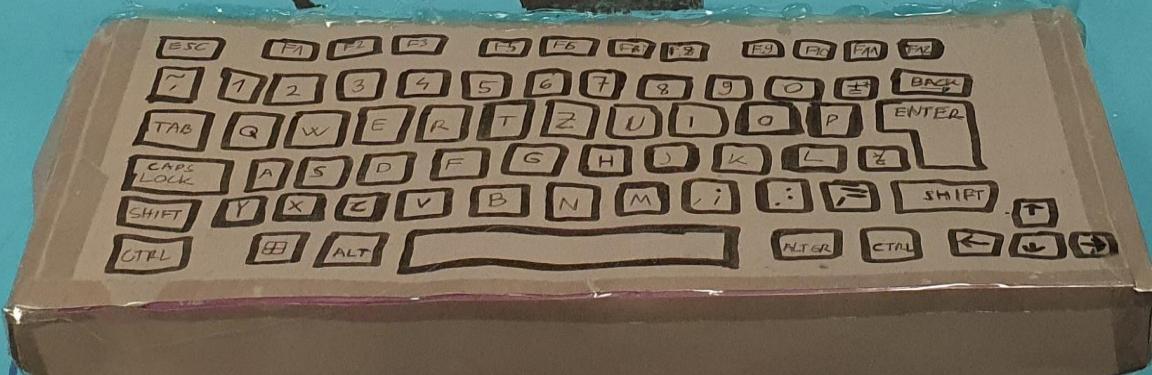
Višestruko

Naredba if / if... else


```
if (uvjet)
{
    1 → prvi blok naredbi
}
else
{
    0 → drugi blok naredbi
}
naredba iza bloka
```

Naredba if se rabi za jednostrukou granjanje. Ona se rabi samo ako je uvjet istinit. Uvjet može biti logički ili relacijski operator. Naredba if... else predstavlja višestruko granjanje.

Bartol Fak

Sportaš generacije

Piše: Dominik Habazin, 4.B

Plivanje treniram već 15 godina, svaki dan imam dupli trening, osim subotom, a tri puta tjedno uz dupli trening u bazenu imam i suhe treninge. Koliko je plivanje zahtjevan sport? Jako je zahtjevan, ne samo što se tiče fizičke spremnosti, već morate biti i mentalno jaki kako biste u tom sportu mogli opstati. Plivanje je specifičan sport u kojem treninge u vodi nikakvima drugim treninzima ne možete nadoknaditi niti zamijeniti. Naime, voda nije čovjekov prirodni medij, i netreniranjem u vodi gubi se osjećaj za nju, te treba ponovo puno vremena za nadoknađivanje toga osjećaja.

Plivanje je i jako monoton sport jer cijelo vrijeme gledate pločice na dnu bazena i „brojite ih“. Napredak se postiže malopomalo, ne preko noći. Treba puno rada, upornosti, strpljenja, požrtvovnosti, a ako imate i talent, onda ga posebno treba njegovati. Znam puno plivača koji su bili talentirani od mene, no nisu radili i trenirali redovito, nisu bili uporni i na kraju su nestali s plivanja. S druge strane, u ovom sportu borite se sami sa sobom. Uz aktivno bavljenje sportom može se biti i odličan učenik. Sve je u organizaciji, motivaciji i postavljanju prioriteta.

*Rad, red,
disciplina,
hladna glava,
staloženost i
upornost – tada
je samo nebo
granica.*

Moj radni i sportski dan su isprepleteni. Buđenje je u 4:45, slijedi doručak, trening, nastava u školi, ručak, popodnevni trening. Kući dolazim tek oko 19 sati, a nakon večere primam se knjige i učenja. Učim do 22 ili 23 sata najkasnije, odlazim na spavanje i sutra ponovo ispočetka – pet dana u tjednu. Svjestan sam da se od plivanja ne može živjeti, tako da se moraš posvetiti školi i učenju kao primarnoj aktivnosti. Time se rukovodi i trenerica, a uzor su mi i stariji plivači (seniori) koji studiraju na jakim fakultetima (FER, FSB, Arhitektura, Medicina). Dakle, uz dobru organizaciju sve se može ako se hoće.

Iako nemam posebnu prehranu (osim raznolikosti), smatram da to ne utječe na moje sportske rezultate. Protivnik sam konzumiranju opojnih sredstava i sredstava u svrhu trenutnog poboljšanja sportskih uspjeha. Uzimanje takvih sredstava može dovesti do ovisnosti što može uništiti ne samo čovjekove sportske uspjehe, već i njegov život i život njegovih bližnjih. Zato nemojte ni probavati!

Tijekom godine ima cijeli niz natjecanja, no kruna svega su Ekipno prvenstvo Hrvatske (natjecanje u kojem se borite za boje svoga kluba i ekipu), Prvenstvo Hrvatske u plivanju i međunarodna natjecanja.

Kako uspješno balansirati školske obveze i aktivno bavljenje sportom uz ostvarenje vrhunskih rezultata rekao nam je naš izvrsni mladi plivač Dominik Habazin.

svi
ene
oan
oc

sa

el
ce

>ce

li

ZAGREBAČKI PLIVAČKI KLUB

Posebno mi je ostalo u sjećanju Državno prvenstvo Hrvatske u plivanju s perajama i ronjenju. Naime, plivanje s perajama je poseban sport, u kojem se trenira i pliva s dvjema velikim perajama ili jednom velikom, tzv. monoperajom i pliva se s dihalicom. U našem sportu peraje su kratke i služe isključivo za treninge u kojima jačamo bedrene mišiće, koristimo ih tek u starijoj dobi, no nikako ne pri natjecanju. Tada peraje još nismo niti koristili u našim treninzima. Da stvar bude bolja, nismo svi imali peraje, nego smo ih izmjenjivali kako je tko plivao. Ostali natjecatelji su nas gledali kao da smo pali s Marsa, no nas to nije pokolebalo i nismo se dali omesti. Pobijedili smo i u štafetama i u svim drugim pojedinačnim utrkama, čak smo i u višoj kategoriji juniora osvajali medalje. S natjecanja sam se kao mlađi kadet vratio sa sedam zlatnih i trima srebrnim juniorskim medaljama. Pomeli smo sve ostale natjecatelje. Publika je komentirala: „Odakle su ovi? Čime tu djecu hrane? Plivaju kao da su na mlazni pogon.“ Mi smo bili ponosni i sretni nakon ostvarenih uspjeha, no čestitali smo i suparnicima riječima: „Bili ste izvrsni.“ Sada kada razmišljam o tome, vidim koliko nas je trenerica lijepo učila, nitko nije nakon te pobjede bio bahat i izrugivao se drugima, što, nažalost, vrlo često vidim u današnje vrijeme, već smo protivnicima čestitali s poštovanjem.

Jedno od najdražih natjecanja bio je Četveroboj između Slovenije, Srbije, Bosne i Hercegovine i Hrvatske. Bio je to nastup za hrvatsku reprezentaciju, a i osvojene dvije srebrne i brončana medalja imale su poseban sjaj. S druge strane je Ekipno prvenstvo Hrvatske jer branimo boje kluba, a ja sam imao čast nastupati kao mlađi junior i junior zajedno sa seniorima. Naravno da je posebno kada vam trenerica ukaže povjerenje i plivate kao najbolji u 6 disciplina i još sa seniorima u dvije štafete. Tada dajete 200 % sebe. Izvlačite posljednje atome snage ni sami ne znajući odakle, ali ih nekako smognete. Još kada vas svi bodre i dolaze vam čestitati prekaljeni plivači, naš olimpijac Mario Todorović, onda ste posebno ponosni. U štafeti uvijek dajemo svi još više nego u pojedinačnim utrkama. Ja sam u štafeti 4x100 m slobodno mixed plivao zadnji i pet metara prije cilja prestižem suparničkog natjecatelja i dovodim nas do prvog mjesta. Euforija, veselje, nevjerica i nas i suparnika. Umorni i iscrpljeni toliko da jedva izlazimo iz bazena, ali je zadovoljstvo neprocjenjivo. Nadalje, na natjecanju u Bolzanu sudjelovalo je 30 klubova iz cijelog svijeta, jedino su u našem klubu bila nas četvorica desetogodišnjaka. Svatko je osvojio medalju, a u ukupnom poretku bili smo deveti. Vrativši se u Zagreb ljudi su nas susretali, zaustavljali nas i čestitali nam, a mi u stvari nismo bili ni svjesni koliki smo uspjeh napravili.

Na mene i moje plivanje utjecao je i bivši učenik naše Škole Erazmo Maršanić s kojim sam se natjecao na jakom međunarodnom natjecanju. Na to sam natjecanje došao za nagradu i plivao izvan konkurenkcije jer je natjecanje bilo za seniore. Nakon otpливane utrke i osvojene srebrne medalje u svojoj disciplini delfinu, Erazmo mi je uručio medalju i rekao: „Za deset godina očekujem da mi vratiš takvu medalju koju ćeš ti osvojiti!“ Njegove riječi bile su mi motiv i obveza i bio sam jako sretan kada sam mu za manje od deset godina mogao u toj disciplini vratiti zlatnu medalju.

Zaista sam sretan jer u Zagrebačkom plivačkom klubu imam izvrsne trenere, koji su i dobri psiholozi, i mama i tata kada treba. Uče nas plivanju, sportskom ponašanju, kako se nositi u određenim teškim životnim situacijama te je svatko od njih ostavio poseban trag na mene. Trenerica Dajana, vrhunska bivša plivačica, zahtjevne treninge činila je zanimljivima i usmjeravala nas za pojedine tehnike: meni je otkrila da sam super delfinaš i dugoprugaš.

Pero Kuterovac ili od milja Pero Peraja, kondicioni trener, prati moju plivačku karijeru još od vrtića kada sam kao najmlađi i najmanji primljen u klub zbog izvrsnih motoričkih sposobnosti. Sadašnja trenerica Iva Pavelić Zouhar ostavlja trag na meni ne samo kao plivaču, već kao i na osobi. Njene riječi da će se trud i rad kad tad isplatiti, stalno su prisutne u glavi, naučila me da vjerujem u sebe i svoje uspjehe, da ne postoji *ja ne mogu*.

Bez dobrih trenera i podrške roditelja, nikada ne bih postigao sve ove uspjehe. Veselili su se svakom mom uspjehu, a u svakoj lošoj utrci bili su mi potpora, pružali mi utjehu i bodrili me govoreći: „Nije bitno jesи li prvi ili zadnji ako si dao sve od sebe. Drugi će put biti bolje.“ Baveći se sportom, stekao sam radne navike, naučio organizirati vrijeme, održavati stalnu kondiciju, naučio se boriti i s uspjesima, a još više s neuspjesima, podići glavu, stisnuti zube i nastaviti dalje.

Životni moto mi je: „Nikada ne odustaj od onoga što si započeo, ma koliko god ti bilo teško, jer se samo upornim radom može doći do uspjeha koji će se na kraju vratiti na najbolji mogući način.“ Uz ove crtice iz moje sportske karijere, svima bih poručio: „Nemojte dopustiti da vas itko i išta sprječava u nečemu što volite, budite uporni jer se samo radom i upornošću u životu mogu postići čuda. Čak i ono što mislite da je nemoguće postane ostvarivo.“

Da sam stablo...

Održivi razvoj

Učenici su se upoznali s ciljevima koje možemo ostvariti mijenjajući svoj odnos prema prirodi.

Neovisna globalna organizacija Greenpeace Hrvatska putem kampanja nastoji mijenjati stavove i ponašanje, s ciljem zaštite i očuvanja okoliša te promicanja mira.

Tijekom travnja 2021. pozvali su građane da se uključe u kampanju #ZazeleniGrad i sudjeluju u izazovu „Kad bi drveće govorilo“.

Ukљučili su se učenici drugog i četvrtog razreda tijekom nastave Etike.

Zadatak

Sažeto napisati poruku i uz malo kreativnosti i dobre volje, izraditi natpis za stablo uz pomoć kartona, ljepila i grančica.

Cilj

Osvijestiti građane o važnosti čuvanja prirode!

Kad bi drveće govorilo

Prijedlog poruke koju bi stablo poručilo ljudima, kada bi govorilo.

Piše: Jakov Neralić, 4.F

Ja sam stablo. Ja sam živo biće sa svrhom. Ta svrha jest opskrbljivanje ljudske rase kisikom, papirom, materijalom.

Papir, koji će se koristiti za tvoje bilježnice, plakate i knjige. Materijal, drvo, koje će se koristiti za tvoj stol, stolicu, kišobran, drvo koje koristiš za grijanje u hladnim danima.

Ja te opskrbljujem sjenom u prirodi kad je vruće i zaklanjam te od kiše i vjetra kad je hladno. Ja sam u svakom kutku tvoga života, znao ti to ili ne.

Zapamti sve ovo. Zapamti ovo, i podsjeti se, svaki put kad dopustiš da neko baci smeće ili zapali vatru u šumi – vatru koja će doprinijeti pustošenju i zbog koje će dragocjena stabla izgubiti život i tako prekinuti kariku u krugu suživota ljudi, životinja i biljaka koji je nužan za opstanak. Podsjeti se ovoga, svaki put kad vidiš da se ruše stabla kako bi se izgradilo neko novo parkiralište ili stambena zgrada.

Ti nisi super junak, to znam. Znam da ne možeš riješiti sve moje probleme sam, ali možeš utjecati na promjenu. Kad smo sami, nitko ne može ništa značajno napraviti, ali kad se udružimo, s voljom i idejom, možemo promijeniti svijet.

Karlo Ćenan, 2.H

Benjamin Debeljuh, 2.H

Prijedlog poruke koju bi stablo poručilo ljudima, kada bi govorilo.

Piše: Filip Vragotuk, 4.F

Slaо bih upozorenja ljudima. Ljudi ne cijene što im majka priroda daje besplatno. Bez mene i moje braće ne bi bilo zraka. Mi stvaramo kisik koji je potreban svakom živom biću. Šumu treba čuvati od nerazgradivog otpada. Nitko ne želi vaš radioaktivni otpad pa ga nemojte ni stvarati.

Prirodu, naš dom moramo čuvati i od nekontrolirane vatre kako ne bi napravili štetu i uništili domove mojoj braći i prijateljima životinja. Od jednog stabla možete napraviti tisuću šibica, dok je potrebna samo jedna šibica da ih zapali tisuću.

Čovjek je dio ekosustava, a ne u središtu. Trebate početi razmišljati o obnovljivim izvorima energije kao što su sunce, voda i vjetar dok niste iscrpili svu naftu i plin iz Zemlje i raskrčili sve šume zbog monopola nekih velikih tvrtki. I da, ne sviđaju nam se vaše velike zgrade s visokim dimnjacima iz kojih samo izlaze otpadni plinovi i nas napadaju sa svojim kiselim kišama. Elektranama na obnovljive izvore energije čuvamo i čistimo naš planet. Naš jedini i pravi dom. Ljubav prema prirodi treba biti u temeljima sljedećih generacija.

Sjetite se da niste vlasnici Zemlje, nego njeni zaštitnici i čuvari. Priroda nam puno toga nesebično daje, ali nam često zna pokazati svoju moć. Ne volite saditi drveće, ali volite kad vas naše velike krošnještite od jakog sunca usred ljeta. Svojim tvornicama i nas gušite jer se stvaraju staklenički plinovi u našoj maloj atmosferi i zbog toga se pregrijava NAŠA Zemlja.

Petar Volić, 2.H

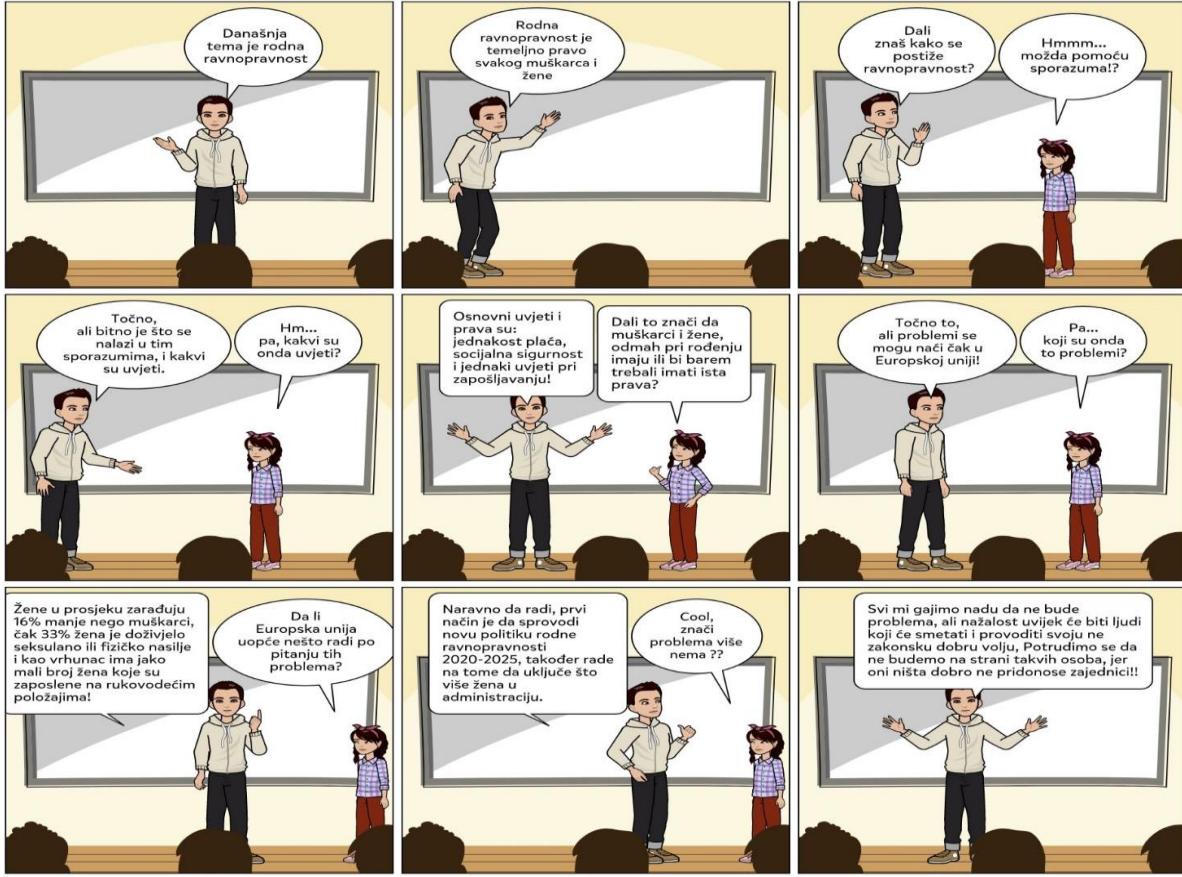

Skupi čep za skupi lijek

Kada bismo češće razmišljali o načinima kako mijenjati navike koje pridonose očuvanju prirode, svakako bi nam priroda brzo javila da činimo dobro. Upravo promjena jednog (ne)važnog ponašanja, navike u našim životima, može nekome spasiti život. Elektrotehnička škola ostvarila je suradnju s Udrugom oboljelih od leukemije i limfoma iz Čakovca, koja prikuplja donacije plastičnih čepova te svojim članovima pomaže u nabavljanju lijekova potrebnih za oporavak pacijenata. Takav oblik socijalnog poduzetništva pozitivno je djelovao na učenike i potaknuo ih da se uključe u proces recikliranja: odvajanja plastičnih čepova od plastičnih boca – pod parolom Udruge „Skupi čep za skupi lijek“. Učenici su se rado odazvali te svakodnevno donosili čepove. Neki od njih su u akciju uključili i članove svoje obitelji. To je dovoljan razlog da ovu zelenu i humanitarnu akciju nastavljamo i iduće godine u suradnji s Udrugom oboljelih od leukemije i limfoma. Naš je to doprinos, na lokalnoj razini, boljem svijetu!

Izložba „Nije smiješno!”

Zašto?

Što?

Izložbom pod nazivom „Nije smiješno“ željelo se pokazati kako se malom promjenom ponašanja likova u vici može suzbiti negativan odnos prema nekim društvenim skupinama (plavušama, policajcima, političarima i sl.).

Gdje?

U prostoru Gradske knjižnice „Voltino“. Izložba je rezultat suradnje Elektrotehničke škole i Gradske knjižnice „Voltino“.

Brojni vicevi ne smiju biti smiješni. Mnogi od njih potiču diskriminaciju, rasizam, seksizam ili mržnju. Takvim vicevima stvaraju se stereotipi u društvu. Stereotip je neopravданo i pretjerano generalizirana slika o određenoj grupi ljudi (generalizacija po spolu, dobi, rasi, bračnom stanju, narodnosti i sl.).

Stereotipi rađaju predrasude – neprijateljski ili negativan stav prema Drugima.

Predrasude mogu prerasti u diskriminaciju – negativno, nepravedno ili štetno ponašanje prema članovima neke skupine.

Svi možemo biti predmet neke predrasude, stereotipa ili posljedično diskriminacije. Upravo zbog toga edukacija je jedan od najvažnijih načina suzbijanja diskriminacije kako bi nam život u zajednici bio ugodniji.

Kako?

Učenici 2.B, 2.D, 2.E i 2.H razreda su, tijekom nastave Etike, analizirali viceve te su ih prikazali u stripu koristeći se digitalnim alatom Pixton. Kratka priča čitatelje putem slika i sažetog teksta potiče na razmišljanje jer ovi vicevi neće biti smiješni, ali će svakako biti tolerantniji prema svim društvenim skupinama te će vam otvoriti oči.

Vicevi

Mala promjena u priči i ponašanju pojedinca može ostaviti veliki trag na društvo!

P.S. U fizici je taj efekt poznat pod nazivom *kvantno sprezanje*.

Izvorni vic: Što konduktor radi kada Chuck Norris uđe u tramvaj? Kupuje kartu.

Izvorni vic: Plavuša zove konobara. Molim vas još kockica šećera. Ali već ste sedam kockica ubacili u kavu! Znam, ali sve su mi potonule.

Izvorni vic: Kako zovemo muslimana koji vozi avion? Terorist.

Izvorni vic: Razgovaraju dva muškarca: Hej, znaš li zašto plavuša puže po podu trgovine? Traži niske cijene.

Za razliku od prošlih vremena, danas ima puno više onih koji pišu, a malo onih koji čitaju.

Josip Bičanić, prof.

